

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod aliqui putant malos actus nullo modo esse à Deo. A. B. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

huius miseræ (ad quam pertinet ignorantia & difficultas, vt idem ait in libro de libero arbitrio, *Cap. 17. li. 3.*) illud tradidit, vbi & venialia peccata inclusit. Hieronymus vero tantum de mortalibus peccatis loquitur, quæ vnusquisque gratia illuminatus vitare valet: vel de homine secundum statum liberi arbitrii ante peccatum, illud ait.

Epilogum facit ad alia transiturus. **K**

Satis diligenter eorum posuimus sententiam, qui dicunt omnes actus naturas bonas esse, & in quantum sunt bonos esse. In quo tractatu quædam interseruimus, quæ non ex eorum tantum persona accipienda sunt, quia ab omnibus catholicè sapientibus absque hæsitatione tenentur: atque auctoritatum testimoniis & rationibus eorundem traditionem munuimus, qui dicunt omnes actus essentia sui, in quantum sunt, esse bonos, quosdam vero in quantum inordinate fiunt, peccata esse. Addunt quoque quosdam non tantum essentia, sed etiam genere bonos esse, vt reficere esurientem, quæ actus est de genere operum misericordiarum: quosdam vero actus absolute ac perfectè bonos dicunt, quos non solum essentia vel genus, sed etiam causa & finis commendat: vt sunt illi qui ex bona voluntate proueniunt, & bonum finem metiuntur.

ALIORVM PŌNIT SENTENTIAM

*qui dicunt malos actus nullo modo esse à Deo,
nec, esse bonos siue in eo quod sunt, siue
alio modo.*

DISTINCT. XXXVII.

SVNT autem & alii plurimi longe aliter de peccato & de actu sentientes: asserunt non voluntatem malam & actum malum peccata esse, & nulla ratione bona, nec secundum aliquam rationem ex Deo auctore esse, quæ sine Deo sunt. Sine eo namque (vt ait

Euan-

*Verum actio
substantia in
in qua peccatum
causam committitur
sine
à Deo, & eo
Ioan. 1. 10*

Euangelista) factum est nihil, i. peccatum quod dicitur esse nihil: non quia non sit actio vel voluntas mala, quae aliquid est, sed quia à vero esse separat homines, & ad malum trahit: & sic ad non esse deducit. Qui n. à summi boni participatione recedunt, quod solum vere ac proprie est, merito non esse dicuntur. Ideoq; August. dicit. super Ioan. peccatum nihil esse, nihilq; fieri cum peccant homines. Hac ergo ratione astruunt peccatum nihil esse, quia à vero esse hominem elongat. Voluntatemq; malam atq; actionem siue locutionem malam peccatum esse dicunt: quia praevicatio & inobedientia hae sunt, & contra legem Dei sunt, quae tamen sunt, sed ab homine vel diabolo, non à Deo: Nullatenus n. hae à Deo esse dicunt, siue in quantum sunt, siue alio modo.

Qualiter determinent verba Augustini praemissa, quibus ait, Omne quod est, in quantum est, bonum est.

*Aug in prin-
cipio quest.
24. l. 83. qua-
stionum.
10. 4.*

*Ca. 20. § 4.
lib. de vera
religione.*

Illam quoq; Aug. verba quibus dicit. Omne quod est, in quantum est, bonum esse, & Deum habere auctorem, de naturis siue de substantiis tantum accipiendam fore tradunt. Substantiae vero nomine atq; naturae dicunt significari substantias ipsas, & ea quae naturaliter habent, scilicet quae coeacta sunt eis: sicut anima naturaliter habet intellectum & ingenium & voluntatem, & huiusmodi: quae ex verbis Augustini praemissis colligitur, ubi hominem appellat bonam naturam, & malum hominem malam naturam. Secundum hanc ergo assertionem vel acceptionem, mali actus non sunt naturae vel substantiae, nec etiam boni actus: quod utique videtur Augustinus innuere in libro retractationum, distinguens inter substantias siue naturas, & bonas actiones siue malas. Aperiens n. quomodo intelligendum sit quiddam in libro de vera religione ab ea traditum ait. Hoc de substantiis atque naturis dictum est. Inde enim

enim
pecca-
ras si
asse
exte
male
ro m
re in
cens
sunt
malu
ex de
est, D
cit. I
nihil
Secu

Ex
sunt
& ip
posu
phet
ipsis
min
quib
dete
que
ergo
At s
mal
in p
cton
Ex

In
opp
rum

enim disputabatur, non de bonis actionibus atque peccatis. Apertè hic videtur dividere inter naturas siue substâncias, & actiones siue peccata. Ideoque afferunt præfati Doctores, actiones interiores vel exteriores non esse naturas vel substâncias: quæ si malæ sunt, peccata sunt, neque à Deo sunt. Quod verò mali actus non sint naturæ. Aug. videtur notare in prima responsione contra Pelagianos ita dicens, Opera diaboli quæ vitia dicuntur, actus sunt, non res. Idem in quarta responsione, Omne malum naturam non est, sed actus accidens alicui ex defectu boni. Quamobrem quod natura non est, Deus non fecit: quia natura est omne quod fecit. Item, Omne quod natura bonum est, Deus ex nihilo fecit, non diabolus.

*Aug. in fine
1. hiponosti-
con. ibidem
in principio
4. ad 4. arti-
culum, to. 7.*

Secundum hos, res aliqua sunt, quæ à Deo non sunt, quibus homines mali sunt.

C

Ex quo colligitur, res aliquas esse, quæ à Deo non sunt, eisque homines mali sunt. Quod nihilominus & ipsi concedunt, innitentes verbis Aug. superius positis: qui in Enchir. determinans illa verba Prophetæ: Veh his qui dicunt bonum malum, dicit de ipsis rebus quibus homines mali sunt, non de hominibus hoc esse intelligendum. Sunt ergo aliqua res, quibus homines mali sunt. Id autem quo homo fit deterior, à Deo non est: quia ut ait Aug. in lib. 83. quæst. Deo auctore non fit homo deterior. Non est ergo Deus auctor rerum quibus homo deterior fit. At sunt aliqua res ut dictum est, quibus homines mali fiunt, quia peccata ipsæ sunt. Ideoque Scriptura in pluribus contestatur locis, Deum non esse auctorem malorum, id est, eorum quæ peccata sunt.

*In Enchir.
cap. 19. ad
principium.*

*Aug. in me-
dio quæst. 3.
in tom. 4.*

*Ex parte eorum præmissa opponitur sententia in illo verbo,
Deus auctor malorum non est.*

D

In hoc autem verbo superiorum sententiæ rectè opponitur, qui dicunt Deum non esse auctorem eorum quæ mala sunt, in quantum mala sunt, sed in

Hh

quan-